

Arrest

nr. 80 232 van 26 april 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 24 oktober 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 20 juni 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 november 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DEN BROECK, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 8 oktober 2009 dient verzoeker een aanvraag in overeenkomstig artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 20 juni 2011 wordt door de gemachtigde van de staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid de aanvraag overeenkomstig artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet onontvankelijk bevonden.

Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 12.10.2009 werd ingediend en op datum van 29.10.2009 en 26.02.2010 werd geactualiseerd door :

(...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006.

Betrokkene legt bij zijn aanvraag een rijbewijs voor, echter een rijbewijs toont aan dat een persoon met een bepaalde identiteit gemachtigd is tot het rijden met een voertuig maar dit toont, in tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, niet noodzakelijkerwijze aan dat de persoon die in het bezit is van een rijbewijs, de erop vermelde identiteit heeft. Dit kan enkel aangetoond worden door het overleggen van een erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel of een nationale identiteitskaart. Het loutere feit dat een rijbewijs een objectief stuk is dat werd afgeleverd door de bevoegde administratieve instanties in Marokko doet hier geen afbreuk aan. (RVV arrest nr. 40.142 van 15.03.2010)

Het door betrokkene voorgelegde stuk met name zijn geboorteakte kan evenmin door onze diensten worden aanvaard als zijnde een identiteitsdocument. Hoewel een geboorteakte bepaalde gegevens kan verschaffen zoals een identiteitskaart, toont een geboorteakte niet aan dat de drager van het document de persoon is die omschreven wordt in het document en heeft het niet dezelfde bewijswaarde (RVV arrest nr. 11.335 van 19.05.08).

Voorts legde betrokkene in het kader van zijn regularisatieaanvraag een attest van nationaliteit afgeleverd door het Marokkaanse Consulaat te Antwerpen d.d. 15.09.2009 en een bulletin de depot afgeleverd door het Marokkaanse Consulaat te Marokko en afgestempeld op 14.09.2009 voor en actualiseerde hij zijn aanvraag op 26.02.2010 met een vertaling van een huwelijksakte en huwelijksboekje. Deze documenten kunnen echter niet aanvaard worden als een identiteitsbewijs, gezien de omzendbrief van 21.06.2007 (punt II C 1-b) stelt dat het een internationaal erkend paspoort of een gelijkwaardige reistitel, of een identiteitskaart moet zijn.

Betrokkene haalt aan in het typeformulier d.d. 08.10.2009 dat hij een paspoort heeft aangevraagd bij de ambassade en dat hij een kopie daarvan binnen korte tijd zal toevoegen aan zijn dossier. Echter dit typeformulier dateert net als de huidige aanvraag van 08.10.2009. Betrokkene toont niet aan dat hij in tussentijd contact heeft opgenomen met zijn ambassade/consulaat teneinde een paspoort te bekomen. Verzoeker brengt geen actualisatie van zijn contacten met de bevoegde instantie aan. De motivering waarom betrokkene vrijgesteld zou zijn van de verplichting een kopie van het identiteitsdocument voor te leggen, wordt bijgevolg niet aanvaard door onze dienst.

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid waarbij hem bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

- De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en/of geldig visum.*

Het bevel om het grondgebied te verlaten, moet worden opgesteld in drie exemplaren: het origineel wordt afgegeven aan de vreemdeling, een exemplaar wordt mij toegestuurd en het derde wordt door uw diensten bewaard. Elk exemplaar dient door de vreemdeling ondertekend te worden."

2. Onderzoek van het beroep

2.1 Verzoeker beroept zich in een enig middel op de *"Schending van het artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet van 15.12.1980 in samenhang met de beginselen van behoorlijk bestuur, meerbepaald het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel. Schending van de materiële motiveringsverplichting"*.

Ter adstruering van dit middel voert verzoeker het volgende aan:

"Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen. (R.v.St. 11 juni 2002, nr. 101.624.)

"Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het betreffende dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken." (R.v.V. 22 december 2009, nr. 36.480)

"Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt." (R.v.St. 20 september 1999, nr. 82.301).

"De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 1.01.624)." (R.v.V. 28 mei 2009, nr. 28.074)

De ontvankelijkheidsvoorwaarden van het artikel 9 bis, § 1 van de Vreemdelingenwet luiden als volgt:

"In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt..."

De ratio legis van deze voorwaarden wordt omschreven in het wetsontwerp van de huidige vreemdelingenwet: "De bedoeling van artikel 9bis is een duidelijk kader te scheppen voor de aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf, die in buitengewone omstandigheden wordt ingediend door een vreemdeling bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Zo wordt duidelijk bepaald dat een identiteitsdocument, zijnde een paspoort of daarmee gelijkgestelde reistitel, onontbeerlijk is: de machtiging tot verblijf kan niet anders dan onontvankelijk verklaard worden indien iemands identiteit onzeker is. Er dient vermeden te worden dat verblijfsvergunningen dienen om de (gewilde) onduidelijkheid over de identiteit te gaan regulariseren." (Pan. St. Kamer 2006-2007, nr. 2478/001, p. 33.)

Hoewel verzoeker geen kopie van zijn paspoort heeft toegevoegd aan zijn regularisatieaanvraag conform het uitvoerings-KB, is er toch duidelijk voldaan aan de ratio legis van het artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet, die zoals boven vermeld zegt dat de identiteit van de aanvrager niet onzeker mag zijn.

Verzoeker verblijft reeds zestien jaar in België. Hij heeft ondertussen verschillende verblijfsprocedures doorlopen. Tijdens deze procedures werden verschillende identiteitsdocumenten van verzoeker neergelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Er kan dan ook geen betwisting zijn over het feit dat verzoeker voldoet aan de in de wet gestelde voorwaarde 'over een identiteitsdocument beschikken'.

Verder is het zo dat verzoeker bij zijn aanvraag nog een aantal identiteitsstukken voegde:

de vertaalde huwelijksakte en het vertaalde huwelijksboekje van verzoeker, een attest van nationaliteit, een rijbewijs.

Wat van belang is, is dat de identiteit van verzoeker vaststaat. Alle informatie in de overgelegde documenten komen immers overeen. Verzoeker had eveneens een paspoort aangevraagd aan de gemeente en dit bekomen. Hij vergat dit echter over te maken aan de Dienst Vreemdelingenzaken. (stuk 3)

Samenvattend verwijst verzoeker naar volgend citaat uit het arrest van de R.v.V. d.d. 28.05.2009, nr. 28.074: "Wanneer het administratief dossier reeds een paspoort bevat en de aanvrager van een

verblijfsmachtiging een stuk overmaakt waarvan de gegevens overeenstemmen met de gegevens op dit paspoort en met andere stukken die zich bevinden in het administratief dossier, kan niet aangenomen worden dat de identiteit van de aanvrager van de verblijfsmachtiging onzeker is.”

Aangezien de Dienst Vreemdelingenzaken niet alle relevante elementen en alle in het dossier vervatte dienstige stukken in overweging heeft genomen, in dit geval de in het dossier aanwezige paspoorten en de stukken met identieke vermeldingen die aan de aanvraag werden toegevoegd, is het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden. Door bovenvermelde identiteitsbewijzen te negeren werd ook het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsverplichting geschonden.

Zie ook R.v.V. 28 oktober 2008, nr. 1 7841: “Verder blijkt ook uit de stukken van het dossier, meer bepaald verzoekers aanvraag op grond van artikel 9 bis Vreemdelingenwet, dat verzoeker ter gelegenheid van zijn aanvraag op grond van voornoemd artikel 9 bis een getuigschrift van goed gedrag en zeden voorlegde, uitgegeven door de stad Roeselare, dat klaar en duidelijk zijn identiteit vermeldt. De Raad wijst erop dat om een dergelijk getuigschrift te bekomen verzoeker zijn identiteit dient aan te tonen bij de stadsdiensten, waardoor zijn identiteit, zijnde N.O. (...), aldus blijkt uit voornoemd voorgelegd getuigschrift.”

2.2.1 De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst verzoeker er vooreerst op dat hij bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd is om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen.

Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad enkel toe het oordeel van het bestuur onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt.

Het zorgvuldigheidsbeginsel ten slotte legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

2.2.2. Zoals uit de bestreden beslissing blijkt, is de aanvraag om machtiging tot verblijf als niet ontvankelijk afgewezen omdat deze niet vergezeld ging van een afschrift van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, of van de nationale identiteitskaart, hetzij van de motivering die toelaat verzoeker vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9bis, § 1 van de vreemdelingenwet.

Artikel 9bis van de vreemdelingenwet bepaalt dat – behoudens in twee uitzonderingsgevallen waarvan niet betwist is dat deze in voorliggende zaak niet van toepassing zijn – een vreemdeling over een identiteitsdocument dient te beschikken wanneer hij een machtiging tot verblijf wenst te verkrijgen. De wetgever heeft duidelijk aangegeven dat “*een identiteitsdocument, zijnde een paspoort of een daarmee gelijkgestelde reistitel onontbeerlijk is*” en dat bij gebreke aan een dergelijk document de identiteit onzeker is en bijgevolg de aanvraag om machtiging tot verblijf “*niet anders dan onontvankelijk (kan) verklaard worden*” (Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2478/001, 33).

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker betreffende zijn identiteit een Marokkaans rijbewijs, een Marokkaanse geboorteakte, een attest van nationaliteit en een bulletin de depot, alsmede, bij de actualisatie, een vertaling van een huwelijksakte en huwelijksboekje.

Geen van deze documenten laten toe vast te stellen dat de houder ervan tevens de persoon is op wie dit document betrekking heeft zodat bijgevolg, zoals de verwerende partij terecht aangaf, niet als een identiteitsdocument in de zin van artikel 9bis van de vreemdelingenwet beschouwd worden. Dit kan enkel aangetoond worden door het overleggen van een erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, of een nationale identiteitskaart. Verzoeker betwist de beoordeling van de voorgelegde stukken op zich niet, maar doet gelden dat alle informatie in de overgelegde documenten overeen komt. Dit doet evenwel geen afbreuk aan de voormelde vaststelling.

Verzoeker betoogt dat hij ondertussen verschillende verblijfprocedures heeft doorlopen, en daarbij verschillende identiteitsdocumenten werden neergelegd bij de dienst Vreemdelingenzaken. Evenwel

toont hij met deze vage bewering geenszins aan dat een stuk, zoals vereist krachtens artikel 9*bis*, reeds in het bezit was van de verwerende partij, en dit blijkt ook niet uit het administratief dossier.

Bovendien betoogt verzoeker thans zelf dat hij een paspoort had aangevraagd aan de gemeente, doch dit vergat over te maken aan de dienst Vreemdelingenzaken, waarna hij het bij zijn verzoekschrift voegt. Ter zake dient erop gewezen dat de regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze te nemen (RvS 26 februari 2009, nr. 4069 (c)). Nu verzoeker zelf erkent dat hij vergat zijn paspoort aan de dienst Vreemdelingenzaken over te maken, is de verwijzing naar en het bijbrengen van dit paspoort niet dienstig in het kader van de toetsing van de regelmatigheid van de thans bestreden beslissing. Een verwijzing naar het arrest nr. 28 074 kan alleen al om die reden niet dienstig worden aangebracht. Evenmin valt niet in te zien hoe een verwijzing naar het arrest nr. 17 841 enig soelaas kan brengen, nu de gegevens van deze zaak niet kunnen worden vergeleken met de omstandigheden van de huidige aanvraag.

2.3. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris is ingegaan op de verschillende bij de aanvraag gevoegde stukken in het licht van de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat de gemachtigde van de staatssecretaris niet in alle redelijkheid tot de vaststelling is gekomen dat de aanvraag onontvankelijk is omdat ze niet vergezeld ging van een internationaal paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van een nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die een vrijstelling toelaat. Het feit dat de verzoekende partij het niet eens is met de gevolgtrekkingen van de gemachtigde van de staatssecretaris volstaat niet om de motieven te weerleggen. Uit wat voorafgaat, blijkt dat de conclusie dat de aanvraag onontvankelijk is, gezien niet voldaan is aan de identiteitsvoorwaarde, niet kennelijk onredelijk noch onjuist is. Een schending van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet in samenhang met het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel, evenals schending van de materiële motiveringsverplichting, wordt derhalve door verzoeker niet aannemelijk gemaakt. Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig april tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS